

Inspraakverslag
bij het plan van aanpak
‘Thuis in Dalfsen’
2017-2018

maart, 2017

1 Advies Participatieraad

Hieronder vind u het advies van de participatieraad met in het blauw onze reactie op de genoemde punten.

Aan het college van burgemeester en wethouders
van de gemeente Dalfsen
Postbus 35
7720 AA Dalfsen

Datum: Dalfsen, februari 2017
Betreft: Advies plan van aanpak 'Thuis in Dalfsen'

Geachte College,

Graag brengen wij als participatieraad Dalfsen advies uit op uw plan van aanpak 'Thuis in Dalfsen'. Als participatieraad zijn wij in een vroeg stadium betrokken en hebben meegedacht hoe vergunninghouders zich thuis kunnen voelen in Dalfsen en volledig mee kunnen doen in onze gemeente. Van de door ons gemaakte opmerkingen vinden we echter weinig terug in dit plan van aanpak. De visie in het plan van aanpak vinden we positief, maar we missen ambitie en vernieuwing in de aanpak voor een betere en snellere integratie van vergunninghouders. We willen u een aantal adviezen meegeven, omdat deze van belang zijn voor een goede integratie.

Hoofdpunten van ons advies zijn:

1. Duidelijk en zichtbaar de regie nemen bij de integratie van vergunninghouders en zo gauw mogelijk te interveniëren in situaties van vergunninghouders die niet kunnen of niet willen.

Wij zijn het met u eens, de gemeente is regievoerder. Doordat we één brede intake houden en één plan van aanpak opstellen, hebben we als gemeente meer zicht op de voortgang van het integratieproces. We hebben dit op pagina 10 nog iets aangescherpt.

2. Zet extra in op goede en intensieve taallessen en praktijk oefeningen.

Daar waar wij kunnen, zetten wij hier op in. Met lokale taalaanbieders zijn wij regelmatig in overleg.

Wat betreft de intensiteit van de taallessen, geven alle taalaanbieders aan dat de effectiviteit van de inburgeringslessen niet zozeer wordt vergroot door het bieden van extra lessen, maar door het maken van het huiswerk en het oefenen van de taal in de praktijk. Windesheim heeft geëxperimenteerd met vier dagdelen voor het eerste taaltraject, maar dit leidde niet of nauwelijks tot een versnelling van de inburgering, terwijl het wel praktische problemen met zich meebracht (kinderopvang, reiskosten, etc).

We zijn in overleg met de taalaanbieders om te kijken of we in iedere kern (aanvullend op het reguliere aanbod) een dagdeel 'huiswerkklas' kunnen toevoegen, waar inburgeraars ondersteund door een taalvrijwilliger ongestoord aan de slag kunnen met hun huiswerk. Ook zetten we in op taalstages.

De kwaliteit moet worden geborgd middels het 'Blik op werk' keurmerk, waarbij ook de klanttevredenheid wordt gemeten. Doordat de inburgering helaas geen gemeentelijke verantwoordelijkheid meer is, is onze invloed hierop beperkt.

3. Bij de uitwerking van het plan van aanpak steeds vergunninghouders die al langer in Nederland wonen betrekken als ervaringsdeskundigen.

Waar het bij de uitwerking zinvol is, willen wij dat zeker doen. Denk aan de nog te ontwikkelen folder, de uitbreiding van de workshops aanvullend op het participatieverklaringstraject, bij de uitvoering van de plannen van de kwartiermaker, etc.

We hopen dat de werkgroep statushouders zoals deze is geïnitieerd door het welzijnswerk en de participatieraad verder gestalte krijgt, zodat wij deze groep kunnen betrekken als ervaringsdeskundigen bij de uitvoering en om te evalueren.

Aandacht besteden aan jeugd/oudere jongeren, zorg en ondersteuning voor mensen met heel verschillende achtergrond en gezondheidsproblemen omdat we hiervoor aandacht in het plan van aanpak voor missen.

In hoofdstuk 4.5 wordt aandacht besteed aan jeugd/jongeren vanaf 12 jaar. Met SMON hebben we afspraken gemaakt over maatjesprojecten voor deze jongeren, maar zij kunnen, net zoals andere kwetsbare jongeren, ook terecht bij SMON voor begeleiding door een jongerenwerker. De koppeling tussen Vluchtelingenwerk en SMON is dan ook van groot belang, om te zorgen dat de jongere vergunninghouders in beeld zijn bij het jongerenwerk. Vanuit deze laagdrempelige ondersteuning kan via het SKT extra zorg of begeleiding worden ingezet als dat nodig is.

We erkennen dat de groep vergunninghouders zeer divers is qua achtergrond en qua problematiek. Het is van belang dat er in de uitvoering oog is voor mogelijke specifieke aandachtspunten als het gaat om gezondheid van de verschillende groepen vergunninghouders, om daar vervolgens maatwerk op te leveren. We hebben in hoofdstuk 4.5 een paragraaf 'interculturele hulpverlening en JGZ' toegevoegd.

Nadere opmerkingen ten aanzien van het plan van aanpak

U beschrijft in hoofdstuk 2 de cijfers, achtergronden en relevant samenhangend beleid en met name de situatie in 2012 en 2013. Hier missen we aanvullende cijfers om een goed beeld van de huidige situatie te krijgen. Dat lijkt ons wel nodig om te kunnen sturen en te monitoren. Vragen die daarbij ons inziens van belang zijn: hoeveel vergunninghouders verblijven er in Dalfsen, wanneer zijn ze gekomen, hoeveel doen al vrijwilligerswerk, hebben werk of een werkervaringsplaats, een uitkering of gaan naar school en wat is de uitstroom.

Dat is zeker van belang. We zijn aan het kijken hoe we dit soort gegevens beter kunnen ontsluiten om de resultaten te kunnen monitoren en te kunnen sturen, waarbij we de regels rondom privacy in acht zullen nemen.

U beschrijft in het hoofdstuk 2.2 landelijke kaders en onderzoek welke afspraken tussen Rijk en VNG gemaakt zijn. We missen in dit plan van aanpak hoe deze in Dalfsen worden geconcretiseerd met de beschreven relevante beleidsterreinen (2.3), met inzet van ervaringsdeskundigen. Dat kan als kwartiermaker in de vorm van vrijwilligers of als werkervaringsplaats/betaalde baan. Zij kunnen ook consulenten werk en inkomen ondersteunen bij intake gesprekken en opstellen ondersteuningsplan.

Het plan van aanpak is als volgt opgebouwd: eerst geven we aan wat de landelijke kaders en landelijke onderzoeken aangeven. Deze geven richting aan het plan van aanpak. Vervolgens geven we aan wat er al op andere relevante beleidsterreinen gebeurt op het gebied van vergunninghouders of waar belangrijke raakvlakken liggen. In hoofdstuk vier wordt de concrete uitwerking in Dalfsen besproken.

Op uw opmerking van de inzet van ervaringsdeskundigen gaan wij in bij uw vergelijkbare suggestie verderop in uw advies.

Graag zien we dat de uitkomsten van het WRR Rapport en rapport Pharos per genoemde aanbeveling concreter aangegeven hoe dat in Dalfsen uitgewerkt wordt. Geef d.m.v. een tijddijn aan wanneer wat concreet uitgewerkt moet zijn.

Hoofdstuk 4 gaat in op de aanbevelingen van WRR en Pharos, waarin we de aanbevelingen niet in dezelfde volgorde bespreken maar een opbouw hebben aangehouden op basis van de startnotitie. Een planning staat in de bijlage.

Er is één aanbeveling uit het rapport waar het plan van aanpak niet volledig op in gaat, dat zijn de afspraken over voldoende tijd en capaciteit voor preventie en vroegtijdige signalering door de JGZ. De GGD heeft van de regiogemeenten extra middelen gekregen voor de doelgroep statushouders. We hebben hierover een passage toegevoegd in paragraaf 4.5.

4.1.2. Wij adviseren u bij de toewijzing van een woning in het gesprek al inburgering ter sprake te brengen. De bereikbaarheid en plek van de woning in de gemeente kan hierbij bepalend zijn.

Uiteraard wordt de inburgering tijdens het toewijzingsgesprek besproken, want de vergunninghouder moet zich in het kader van de participatiewet inspannen voor zijn of haar inburgeringstraject. Er wordt op dat moment echter niet besproken welk inburgeringstraject voor de vergunninghouder geschikt is, dat wordt op een later moment, maar vaak al binnen één of twee weken, door Vluchtelingenwerk met de vergunninghouder besproken.

Bij het toewijzingsgesprek komen voor de vergunninghouder namelijk al heel erg veel zaken aan de orde. Tijdens dit gesprek is het van belang dat geregeld wordt dat de vergunninghouder een inkomen heeft, zijn woning met de benodigde zaken kan inrichten, een bankrekening heeft, verzekerd is, wordt ingeschreven bij de huisarts, dat kinderen worden aangemeld op de basisschool, etc. etc. Dit is voor de meeste vergunninghouders al veel meer dan zij feitelijk kunnen verwerken, daarom hebben de vrijwilligers ook een afstreeplijst om te zorgen dat alles wordt geregeld dat geregeld moet worden.

Het traject van de begeleiding door Vluchtelingenwerk wordt aangepast naar 18 maanden. Dat juichen wij toe. Toch willen wij u adviseren dit flexibel ook langer aan te bieden, mochten vergunninghouders dat nodig hebben. Inburgering en participatie moeten voorop staan en niet de duur van een traject.

Gemiddeld duurt een traject 18 maanden. In die periode moet er naar toe gewerkt worden dat de ondersteuning niet meer nodig is, omdat hij/zij zichzelf (of met hulp van anderen) kan redden, een sociaal netwerk heeft opgebouwd en actief is in de maatschappij. In de praktijk wordt maatwerk geleverd. Bij sommige vergunninghouders gaat het sneller en kan een traject al eerder worden afgesloten, bij anderen wat langzamer. Wanneer het stoppen van de begeleiding na 18 maanden voor grote problemen zou zorgen, wordt de begeleiding vaak nog even doorgezet. Het is van belang dat gedurende het traject van 18 maanden al wordt ingezet op het eventuele vervoltraject binnen de reguliere voorzieningen of nazorg. Denk aan het bekend maken van de vergunninghouder met het welzijnswerk en/of Humanitas (formulierenbrigade/thuisadministratie).

De rol van vrijwilligers van Vluchtelingenwerk is wel erg groot. We adviseren u als gemeente meer regie te nemen op het overzicht van de begeleiding in samenspraak met de vergunninghouder zelf. Ook over welke afspraken er gemaakt worden, zodat alle aspecten van het dagelijks leven bij de inburgering aan bod komen. Daarnaast adviseren wij u bij het monitoren van Vluchtelingenwerk altijd vergunninghouders te betrekken en afspraken te maken over de rapportage. Is deze openbaar en voor de Participatieraad ter inzage?

Er wordt door Vluchtelingenwerk met ingang van 2017 meer professionele inzet geleverd bij de intake, het opstellen van het plan van aanpak en de evaluaties. Doordat we vanaf heden met een gezamenlijke intake (Vluchtelingenwerk en gemeente) starten en we het plan van aanpak regelmatig evalueren met de vergunninghouder, houden we van meet af aan zicht op de inhoud van de begeleiding. Als wij merken dat bepaalde zaken onvoldoende belicht worden, maken we hierover afspraken.

Het plan van aanpak, met de daarin beoogde resultaten, vraagt om een andere manier van rapporteren. We gaan daarover afspraken maken met Vluchtelingenwerk. Het wel of niet openbaar maken van de rapportage van Vluchtelingenwerk is aan Vluchtelingenwerk, maar als gegevens uit dit verslag niet herleidbaar zijn naar individuele vergunninghouders, hebben wij hier als gemeente geen enkel bezwaar tegen.

Vluchtelingenwerk heeft een grote rol in het betrekken en informeren van de buurt bij de komst van de vergunninghouder en hun land van herkomst. Wij adviseren u ook dat de buurt altijd een contactpersoon bij vluchtelingenwerk krijgt waar zij (zo mogelijk anoniem) met vragen terecht kunnen. Stel zonodig een budget beschikbaar voor kennismaking met de buurt (hapje en drankje).

Vluchtelingenwerk heeft hier zeker een grote rol in en uiteraard kunnen buurtbewoners contact opnemen met Vluchtelingenwerk als zij een vraag hebben. Het lijkt ons bij gezinnen echter niet nodig en ook niet wenselijk dat de buurt al bij voorbaat een specifieke contactpersoon krijgt. Hoe goed bedoeld ook, daarmee krijgt het gezin bij voorbaat al een stempel. De vrijwilliger van Vluchtelingenwerk stemt met het gezin af hoe de kennismaking met de buurt zal verlopen, daarmee houdt het gezin een stuk regie. Het is wel zaak dat vrijwilligers dit op een goede manier aanpakken (zie paragraaf 4.1.3).

Bij kamergewijze verhuur stemt de gemeente met Vluchtelingenwerk de communicatie met de buurt af, in die gevallen kan het wel zinvol zijn contactgegevens aan de buurt te verstrekken omdat dit een bijzondere woonsituatie betreft.

Er worden mogelijkheden gecreëerd voor het aanvragen van een budget voor kennismaking met de buurt (denk aan het organiseren van een housewarming of buurtbbq), dit staat benoemd in paragraaf 4.1.3 en 4.4)

U beschrijft in hoofdstuk 4.2.1. dat de vergunninghouder zelf verantwoordelijk is voor het inburgeringsexamen. Waar kunnen zij terecht als ze ontevreden zijn met het aanbod van taallessen of als dat onvoldoende aansluit bij hun behoefte? Wij onderschrijven uw opmerking dat er meer regie moet liggen op de voortgang van de inburgeringstrajecten en adviseren u goed toe te zien op vraag en aanbod en kwaliteit.

Om in aanmerking te komen voor een lening van DUO, moet de inburgeraar gebruik maken van een inburgeringscursus met een 'Blik op Werk' keurmerk. Onderdelen van het Blik op Werk keurmerk zijn onder andere klanttevredenheid en het afhandelen van klachten. Klachten kunnen in eerste instantie bij de taalaanbieder worden ingediend, maar Blik op Werk ondersteunt inburgeraars bij het indienen van een klacht en neemt zelf ook klachten in behandeling. Naast deze mogelijkheden, kunnen vergunninghouders terecht bij hun consulent van de gemeente, de consulent is aanspreekpunt voor het gezin en blijft gedurende het traject, naast Vluchtelingenwerk, in beeld. De consulenten hebben korte lijnen met de lokale taalaanbieders kort en maken signalen met hen bespreekbaar.

U schrijft dat er door de verhoogde toestroom van vergunninghouders, er voor de consulent werk en inkomen op dit moment weinig tijd is voor een tweede werkintake op korte termijn waarin met de vergunninghouder gekeken wordt naar de toekomst (waar wil de nieuwkomer naar toe? Wat is zijn achtergrond, zijn ervaring, talenten, drijfveren?). Wij adviseren u hierin een inhaalslag te maken op korte termijn door extra inzet van middelen, consulenten en ervaringsdeskundigen en elke driemaand een evaluatiegesprek te houden.

Zoals in paragraaf 4.1.2 werd aangekondigd, wordt ingezet op uitbreiding van het aantal FTE voor de consulenten. Per 1 februari is een consulent voor 28 uur aangetrokken, specifiek voor de doelgroep vergunninghouders. Een evaluatiegesprek vindt ook iedere drie maand plaats, in afstemming met de professional van Vluchtelingenwerk wordt afhankelijk van de situatie afgestemd wie er bij aanwezig is. Dit is maatwerk.

Hoofdstuk 4.3, Pagina 18. U constateert dat de NT2 klas in Ommen vol is en dat uitbreiding in de gemeente zelf noodzakelijk is. Wij adviseren u om zowel in Dalfsen als in Nieuwleusen een NT2 klas te starten en hiervoor zonodig zelf financiën ter beschikking te stellen en ook hier gebruik te maken van inzet van ervaringsdeskundigen. Elders zijn al goede ervaringen dat vergunninghouders taallessen geven in de eigen taal (bijvoorbeeld arabisch) aan kinderen om zo ouders te betrekken bij taalonderwijs.

Het samenwerkingsverband Veld, Vaart en Vecht heeft het NT2 onderwijs opgepakt in Ommen en Nieuwleusen. Indien deze klassen vol raken, komt Dalfsen mogelijk ook in beeld, maar dit is erg

afhankelijk van de instroom van vergunninghouders. Het overnemen van de verantwoordelijkheid voor het bieden van onderwijs lijkt ons niet nodig en ook niet wenselijk. De gemeente stelt wel zo nodig middelen beschikbaar voor randvoorwaarden, zoals schoonmaakkosten van het lokaal. Uw suggestie van de inzet van ervaringsdeskundigen willen we graag verder bekijken en bespreekbaar maken met het samenwerkingsverband. Wij zijn benieuwd naar de goede ervaringen van elders.

Wat we verder nog missen:

- Aandacht voor gezondheidszorg en aandacht voor trauma's en de afstemming/samenwerking tussen consulenten werk en inkomen en consulenten Wmo en jeugdzorg (taak SKT). Wij adviseren u gerichte en goede zorg en ondersteuning in te kopen voor deze doelgroep en erop toe te zien dat er ook voldoende expertise is voor mensen met een heel verschillende achtergrond en gezondheidsproblemen.

Integraliteit is en blijft een continu aandachtspunt binnen het sociaal domein (één gezin, één plan, één aanpak). Veel gezinnen zijn reeds binnen het SKT besproken en bekend, dit was ook de reden dat in april 2016 verschillende organisaties bij elkaar zijn geroepen om signalen te bespreken.

Op dit moment kopen wij al specifieke zorg in voor oorglogsgerelateerde psychische problemen en zoals eerder genoemd heeft de gemeente extra middelen beschikbaar gesteld aan de GGD om op het gebied van preventie en vroegsignalering bij vergunninghouders extra te investeren. Verder hopen we, naast de lokale sociale kaart, ook een regionaal en landelijk overzicht te krijgen van specifieke hulpverlening voor deze doelgroep. Zie hiervoor hoofdstuk 4.5 en de paragraaf die wij hier aan hebben toegevoegd.

- Aandacht voor opvang van jongeren en 18-plus vergunninghouders op gebied van integratie, huisvesting, lid worden van sportvereniging etc.

We besteden in hoofdstuk 4.4 aandacht aan integratie waaronder deelname sport en cultuur voor alle leeftijden en specifiek krijgt het jongerenwerk de taak om jonge vergunninghouders te begeleiden en te zorgen voor maatjes (Hoofdstuk 4.5).

- Contact mogelijkheden en gespreksvoering tussen vergunninghouders in het informele circuit. Het welzijnswerk kan hier een faciliterende rol in spelen en vergunninghouders als vrijwilligers in zetten in de eigen wijk/buurt.

Zie hoofdstuk 4.5, 'Rol van sleutelfiguren en onderling contact'.

- Wat er gebeurt met mensen die in het kader van gezinshereniging in een latere fase in ons land komen en hoe deze groep wordt opgevangen en begeleid? Wij adviseren u hierop gericht beleid te maken.

Een terecht aandachtspunt om specifiek aandacht te besteden aan deze groep. Wij zullen in de werkgroep dit onderdeel specifiek op de agenda zetten om te bespreken welke aanvullende acties nodig zijn om ook deze groep vanaf het begin goed te ondersteunen. We hebben dit toegevoegd in hoofdstuk 4.1 en aan de planning.

- Hoe de verschillende initiatieven en werkgroepen betrokken worden bij de uitwerking. Wij adviseren u de inzet en betrokkenheid van deze vrijwilligers organisaties (bijvoorbeeld Humanitas, kerken) meer aandacht te geven. Zij zijn het cement van onze samenleving en zijn daarom gelijkwaardige gesprekspartners.

Zie hoofdstuk 2: Sturen en meten. Hierin beschrijven we het belang van continueren van de werkgroepen en geven we aan met stakeholders in gesprek te blijven. Vanaf de eerstvolgende vergadering is ook het diaconaal platform in de werkgroep vergunninghouders vertegenwoordigd.

Suggesties:

- Benoem in het personeelsbeleid van de gemeente de inbreng van vergunninghouders bij beleid en uitvoering. Biedt zelf werkervaringsplaatsen aan en schep nieuwe functies als bruggenbouwer en kwartiermaker. Geef zelf het goede voorbeeld en maak ook afspraken over aanneming van vergunninghouders bij het afsluiten van contracten met maatschappelijk partners en organisaties.

Zie hoofdstuk 4.2, hierin staat dat wij als gemeente zelf het goede voorbeeld willen geven door werkervaringsplekken en/of taalstages te bieden. Verder staat de bruggenbouwer opgenomen als één van de actiepunten die we samen met het welzijnswerk opnemen. De kwartiermaker wordt middels een onderhandse aanbesteding als opdracht uitgezet. Naar ons inziens is dit een pittige klus waar een professional moet worden opgezet met al een bestaand netwerk, kennis van participatie/re-integratie, en die groepen kan voorlichten en enthousiasmeren. Deze functie kan mogelijk wel met inzet van de bruggenbouwer worden versterkt.

In ons inkoopbeleid wordt bij opdrachten van enige omvang een SROI eis opgenomen (Social Return on Investment). Dat vertaalt zich waar mogelijk in dat organisaties één of meerdere arbeidsplaatsen voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt beschikbaar stellen. Daaronder vallen ook vergunninghouders met een afstand tot de arbeidsmarkt onder.

- Betrek meer werkgevers vanaf dag 1 van de inburgering (niet pas na inburgering/examen taal). Stage lopen in de eigen omgeving (bijvoorbeeld buurtsupermarkt) bevordert ook integratie. Vandaar onze inzet op de kwartiermaker en de sterkere regie op het proces vanaf de eerste gezamenlijke intake door gemeente en Vluchtelingenwerk.
- Bespreek met scholen dat vergunninghouders aan de slag kunnen als vrijwilliger en als ondersteuning van nieuwkomers als native speaker. Het lijkt ons goed dit in de werkgroep met de taalaanbieders te agenderen.
- Laat de welzijnsorganisaties veel meer sport en cultuurorganisaties betrekken bij de inburgering en/of als vrijwilliger en beloon ze eventueel als ze deze doelgroep laten sporten of als vrijwilliger aannemen (meer subsidie). Vergunninghouders moeten de weg naar de sportverenigingen kunnen vinden en betrek de sportverenigingen daarbij door bijvoorbeeld hun aanbod te presenteren in workshops. Eén van de actiepunten in hoofdstuk 4.4 is het creëren van een duidelijke structuur om vraag en aanbod bij elkaar te brengen, zodat vergunninghouders deelnemen aan het reguliere aanbod van sport en/of cultuur. Bij de uitwerking van dit actiepunt nemen we uw suggesties mee. De welzijnsorganisaties hebben overigens al nauwe contacten met de buurtsportcoaches en met veel verenigingen. Het belonen van sport en cultuurorganisaties met extra subsidie wanneer zij vergunninghouders laten sporten of als vrijwilliger aannemen, vinden wij een verkeerde boodschap afgeven. Veel verenigingen staan al open voor het bieden van vrijwilligerswerk voor deze doelgroep, maar hebben eerder behoefte aan wat ondersteuning en een duidelijk aanspreekpunt.
- Zet een Facebook pagina of website op voor vergunninghouders uit Dalfsen, met diverse onderwerpen bijvoorbeeld taal, werk, vrijwilligerswerk, weetjes, in verschillende talen. Als gemeente ontwikkelen wij een folder in verschillende talen met daarin belangrijke lokale informatie. Hierbij willen wij graag vergunninghouders zelf betrekken. Het lijkt ons goed om te kijken aan welke informatie behoefte is, welke informatie al op websites beschikbaar is en welke informatie lokaal nog nodig is.
- Zet 'oudkomers' in als tolk/vertaler bij diverse buurtkamers. Dit is een oproep aan het welzijnswerk.
- Van vergunninghouders mag gevraagd worden dat ze ook ingezet worden bij activiteiten die minder aansluiten bij interesse, opleiding en vaardigheden, als dit hun inburgering kan versnellen.

Daar zijn wij het helemaal mee eens. Daar waar mogelijk wordt zoveel mogelijk aangesloten bij interesses, opleiding en vaardigheden, omdat dit de kans op langdurig werk vergroot. Echter, als dat niet direct mogelijk is, wordt ook verwacht dat minder passend (vrijwilligers)werk wordt aangepakt om de taal te leren of werkervaring op te doen.

- Besteed bij alle inburgeringstrajecten naast taal ook veel aandacht aan cultuur (van zowel vergunninghouder als autochtone Dalfsenaar).
De gemeente heeft helaas geen verantwoordelijkheid meer voor de inburgeringstrajecten. Door het informeren van inwoners over de verschillende culturen en het faciliteren van ontmoeting en integratie (individueel en groepsgewijs), zal cultuur zeker aan de orde komen.

De Participatieraad wil graag betrokken blijven bij de uitwerking van dit plan van aanpak. Zij zal zelf ook direct contact houden met vergunninghouders en deelnemen in uw werkgroepen rondom vergunninghouders. Daarnaast zullen een aantal vergunninghouders deelnemen aan de werkgroepen van de participatieraad en wij streven ernaar dat één van hen lid wordt van de participatieraad.

Dat juichen wij van harte toe.

Tot besluit

Voor een goede integratie is het van belang dat vergunninghouders zo snel mogelijk meedoen door een goede en intensieve taalopleiding te volgen, door zich in te zetten voor (vrijwilligers)werk, door deel te nemen aan sociaal- en maatschappelijk gebeuren. Daarnaast dient hem/haar duidelijk te worden wat er van hem/haar wordt verwacht in de Nederlandse samenleving. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de persoonlijke beleving van de vergunninghouder ten aanzien wat er van hem of haar wordt verwacht. Ons advies aan de gemeente is om hier de regie in te nemen en de vergunninghouder die al wat langer in ons land verblijft bij de activiteiten te betrekken.

Mocht dit advies aanleiding geven tot vragen, dan zijn wij graag bereid tot een nadere toelichting.

Met vriendelijke groet

Xanter Wilhelm
Voorzitter Participatieraad Dalfsen

2 Reactie regiocoördinator gezondheid.

Onderstaande reactie ontvingen wij van de regiocoördinator gezondheid, die aanwezig was bij één van de brainstormbijeenkomsten en in die hoedanigheid het stuk had ontvangen.

Ik ontving onderstaande mail en ik heb het integratieplan 'Thuis in Dalfen' aandachtig gelezen. Wat prachtig uiteengezet stuk, een document om trots op te zijn.

Vanuit mijn rol als regiocoördinator voor het gezondheidsprogramma OTAV, ben ik aangesteld om gemeente te ondersteunen bij het maken van een integraal lokaal preventieplan voor gezondheidsbevordering. (zoals staat omschreven in het uitwerkingsakkoord verhoogde asielinstroom, april 2016). Bij het lezen van jullie stuk, wordt mij duidelijk dat de samenwerkingsverbanden intern, het contact met de doelgroep en de ketenzorg met professionals in de gemeente stevig zijn vormgegeven. Een intensieve ondersteuning vanuit de VNG lijkt me dan ook wat overbodig.

Hier en daar zie ik wel mogelijkheden om gezondheid iets explicieter te benoemen in het stuk. Zo is gezondheid bijvoorbeeld niet meegenomen in de visie, beschreven op pagina 8. Gezondheid is een belangrijke voorwaarde om duurzaam en volwaardig mee te kunnen doen in de maatschappij. Het juiste aanbod aan informatie en ondersteuning is daarvoor van groot belang. Dit draagt bij aan het beperken van de gezondheidsrisico's zowel op kort termijn maar juist ook op langer termijn. Met het duidelijker opnemen van het gezondheidsthema in 'Thuis in Dalfen' voldoet jullie gemeente aan taak voor het maken van een integraal preventieplan voor gezondheidsbevordering.

[Dit hebben we explicieter benoemd in de visie. Bij de intake wordt ook specifiek aandacht besteed aan gezondheid. Deze intake vormt de basis voor een plan van aanpak op maat.](#)

En wordt er alleen op de behoefte of noodzaak van de werkgroep vergunninghouders ingezet op o.a. gezondheid binnen het participatieverklaringstraject.

[We vinden het belangrijk dat de workshops aansluiten op de behoefte van vergunninghouders. De afstemming met deze groep vinden wij dan ook van groot belang. Omdat thema's als gezondheid en financiën voor vrijwel alle vergunninghouders van belang zijn, zullen dit thema's zijn die zeker in de workshops aan de orde komen, waarbij wij met de vergunninghouders bespreken aan welke informatie zij op het gebied van deze thema's behoefte hebben.](#)

Een laatste tip: benoem de inzet van de GGD, gezien zij in december akkoord hebben gehad (vanuit alle 11 gemeenten) voor extra inzet van zowel JGZ als gezondheidsbevordering voor statushouders in 2017.

[Dit hebben wij toegevoegd in hoofdstuk 4.5.](#)

Mocht je verder van gedachte willen wisselen over dit thema ten opzichte van jullie plan van aanpak of ten opzichte van andere ontwikkelingen dan hoor ik dat graag.

Met vriendelijke groet,

Carla van der Avoird

Regiocoördinator IJsselland

Ondersteuningsprogramma Gezondheid Statushouders

3 Reactie accountmanager OTAV

Onderstaande reactie ontvingen wij van de accountmanager van het Ondersteuningsteam Asielzoekers en Vergunninghouders (OTAV) die vanuit het rijk is aangesteld voor de provincies Overijssel en Gelderland ter ondersteuning van gemeenten bij de uitvoering van de afspraken in het kader van het Uitwerkingsakkoord Verhoogde Asielinstroom.

Ik heb het stuk gelezen en ben onder de indruk ! Naar mijn idee is het heel compleet. Ook heel goed dat jullie met resultaatindicatoren gaan werken. Veel gemeenten denken hier nog over na. Een voorbeeld van een gemeente die hier nog een stap verder in gaat is Nijmegen. Zij hebben ook echt een ambitie geformuleerd welk % van de vergunninghouders na 3 jaar op welke trede van de participatieladder staat bijvoorbeeld (zie bijlage).

Ook het verslag van de sessies die jullie hebben gedaan vind ik heel interessant. Ik begrijp van buurgemeente Raalte dat zij ook soortgelijke bijeenkomsten willen organiseren.

Weet je al dat elke arbeidsmarktregio een coördinator heeft / krijgt die gemeenten ook ondersteunt bij de aansluiting van vergunninghouders op de arbeidsmarkt ? Degene voor de regio Zwolle start per 1 maart.

Interessant vond ik de centrale rol die mensen toekennen aan de consulent Werk en Inkomen, ook als 'vraagbaak' voor alles wat met regels en procedures te maken heeft. De gemeente Oldebroek (Veluwe) heeft ook zo'n consulent (tijdelijk) met een specifieke rol voor statushouders. Misschien aardig om een keer ervaringen uit te wisselen. Wie weet kunnen we dit vanuit OTAV ook een keer organiseren.

Tot slot stuur ik je hierbij ook nog het plan van Enschede. Zoals gezegd: naar mijn idee zit jullie verhaal gewoon goed in elkaar en passend bij jullie. En is er dus niet meer nodig. Maar wie weet toch nog leuk ter inspiratie.

Hartelijke groet,

Pauline Zwart
Accountmanager Overijssel en Gelderland
Afdeling Interbestuurlijke Relaties
Ministerie van BZK

[Deze reactie gaf geen aanleiding om het plan van aanpak verder aan te passen.](#)